

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010373
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010373.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Vladimíra Monoka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.12.2025, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31PP/20/2025 zo dňa 19.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku podmienene prepustil odsúdeného A. B., toho času v ÚVV a ÚVTOS Prešov z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/108/2019 zo dňa 18.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/143/2019 zo dňa 22.01.2020 vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 5 rokov a zároveň nariadil nad odsúdeným probačný dohľad v trvaní 2 rokov. Taktiež podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona uložil odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a za týmto účelom uložil povinnosť podrobiť sa prípadnej kontrole užívania alkoholu a inej návykovej látky v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom a na jeho pokyn sa dostaviť na miesto určené probačným a mediačným úradníkom za účelom tejto kontroly v pravidelných intervaloch. Ďalej okresný súd odsúdenému uložil podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí prokurátorka sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnila. V písomných dôvodoch prokurátorka zrekapitulovala výrok napadnutého uznesenia, ako aj poukázala na dôvody uvedené v uznesení prvostupňového súdu, ktorý mal za to, že formálna podmienka na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola splnená dňa 13.03.2025 a boli splnené aj materiálne podmienky, pričom okresný súd vychádzal najmä z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, z ktorého vyplýva, že tento vykonával trest vo výmere viac ako 6 rokov, nemal žiaden disciplinárny trest, získal celkovo 6 disciplinárnych odmien, výkon trestu bol bezproblémový, pozitívny a mal väčšie množstvo kladných poznatkov, iba jeden negatívny poznatok z roku 2022. Taktiež okresný súd poukázal na výsledky znaleckého dokazovania znalkyne z odboru psychológia, ktorá konštatovala, že odsúdený nie je jadrovým agresorom, nie je v tejto oblasti prítomná patológia, rizikom je skôr impulzivita, čo bude odsúdený vedieť účinne korigovať za predpokladu abstinencie od alkoholu. Taktiež sa snaží kriticky vnímať svoju trestnú činnosť, ľutuje ju, uvedomuje si, že nekonal správne a že za jeho konanie prišiel trest, ktorý berie racionálne ako následok spáchania trestnej činnosti. Z negatívnych faktorov je najdôležitejšie užívanie alkoholu, pretože aj skutok odsúdený spáchal pod vplyvom alkoholu,

v prípade eliminácie jeho užívania sa zásadným spôsobom mení situácia a celkové nazeranie na riziko recidívy a jeho postpenitenciárnu prognózu. Súčasne okresný súd uviedol, že u odsúdeného nešlo o sústavné nepretržité páchanie trestnej činnosti, počas pobytu na slobode mal odsúdený aj dlhšie obdobia bez jej páchania, avšak vrátil sa k trestnej činnosti, okrem iného aj pod vplyvom prostredia škodlivého užívania alkoholu. Prokurátorka sa však so závermi súdu prvého stupňa nestotožnila, pretože podľa jej názoru odsúdeného možno z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť len ak okrem plnenia si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody (čo je úplnou samozrejmosťou a nemôže byť brané ako výnimočná okolnosť v prospech odsúdeného, pričom jeho motiváciou môže byť práve snaha polepšiť si hodnotenie pre účely rozhodovania o žiadosti o podmiennečné prepustenie) a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je podľa názoru prokurátorky v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorým je viac komponentov, ku ktorým musia súdy prihliadať. Podstatou ich úvah je dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Súd by mal prihliadať na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám na prostredie, v ktorom pred nástupom na výkon trestu žil, na celý jeho doterajší život, povahu a charakter jeho spáchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom pri podmiennečnom prepustení je tiež dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného, pričom podľa názoru prokurátorky tieto skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil. Odsúdený má v odpise registra trestov celkom 5 záznamov, v prípade prvého odsúdenia sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, aktuálne vykonáva štvrtý nepodmiennečný trest odňatia slobody. V minulosti bol odsúdenému uložený jeden podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, pričom v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol nariadený výkon trestu. Taktiež sa odsúdený neosvedčil ani v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 5PP/110/2009 a dňa 31.01.2014 bol nariadený zvyšok trestu, pretože odsúdený spáchal v skúšobnej dobe úmyselný trestný čin. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/51/2012 zo dňa 14.12.2012 k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal 22.08.2013. Naposledy bol odsúdený pre prejednávaný trestný čin, ktorý aktuálne vykonáva. Podľa názoru prokurátorky ide o osobu s dlhodobým sklonom k páchaniu úmyselných trestných činov, ktorá trestná minulosť predstavuje výrazný negatívny prognostický faktor, ktorý okresný súd dostatočne nezohľadnil, navyše odsúdený už v minulosti využil inštitút podmiennečného prepustenia, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil, čo viedlo k nariadeniu výkonu zvyšku trestu. Táto skutočnosť podľa názoru prokurátorky dokazuje, že odsúdený nerešpektuje šancu na resocializáciu na slobode, ktorá mu bola daná a pozitívne správanie vo výkone trestu má účelový charakter, je výsledkom prispôbenia sa podmienkam výkonu trestu a nie je dôsledkom jeho skutočného polepšenia. Súd prvého stupňa toto dôležité kritérium bagatelizoval a nepriznal mu náležitú váhu, hoci ustálená judikatúra konštatuje, že predchádzajúce neosvedčenie sa významne znižuje dôveryhodnosť budúcej prognózy. Hoci odsúdený vykazuje vo výkone trestu určité pozitívne prejavy, tieto nemožno považovať podľa názoru prokurátorky za dostatočné pre zmenu jeho celkovej kriminálnej prognózy. Poukázala aj na znalecký posudok znalkyne z odboru psychológia, ktorá poukázala na osobnosť odsúdeného s výraznou impulzivitou, ktorá je schopná svoju reaktivitu korigovať len v úplnej abstinencii od návykových látok, v prípade odsúdeného je zvýšené riziko narušeného správania v prípade, ak by sa opäť dostal do sociálneho prostredia, kde je alkohol dostupný alebo by sa dostal pod vplyv stresových situácií, mimo kontrolovaného prostredia. Táto okolnosť je mimoriadne významná, odsúdený nebol v minulosti dlhodobo schopný abstinovať a kontrolné mechanizmy probačný dohľad či už uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok nie sú v jeho prípade reálne schopné zabrániť recidíve. Súd prvého stupňa sa podľa názoru prokurátorky s týmito závermi znalkyne nedostatočne vysporiadal, napriek tomu, že ide o jeden z najdôležitejších prognostických ukazovateľov, ktorý vylučuje pozitívnu resocializačnú prognózu, pokiaľ existuje reálne riziko návratu k návykovému správaniu. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa vo veci vykonal veľmi rozsiahle a podrobné dokazovanie na troch verejných zasadnutiach, kde okrem výsluchu odsúdeného, výsluchu zástupkyne

ústavu na výkon trestu a oboznámenia základného spisu do konania pribral a na verejnom zasadnutí vypočul znalkyňu z odboru psychológia za účelom posúdenia stavu nápravy a prevýchovy odsúdeného.

Z pripojeného spisu plynie, že odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/108/2019 zo dňa 18.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/143/2019 zo dňa 22.01.2020 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c), d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvedeného zločinu sa odsúdený dopustil v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 12.07.2019 v nočných hodinách okolo 23.00 hod. v obci C., okres D., kde v tom čase býval, po predchádzajúcej vzájomnej dohode pod vplyvom alkoholu vykopli a vytlačili železnú poistku vchodovej brány na riadne oplotený pozemok, kde všetci vnikli do dvora, následne fyzicky napadli zaťa majiteľky domu - poškodeného, ktorého strkali, udierali rukami, napriek verbálnym upozorneniam zo strany poškodeného a jeho manželky, aby opustili dvor, pričom následne dvaja obžalovaní drevenými palicami opakovane udreli poškodeného do oblasti hlavy a iných častí tela a obžalovaný A. B. hodil do poškodeného betónovú dlažobnú kocku o hmotnosti 4,19 kg zo vzdialenosti približne 3 metre, čím spôsobil poškodenému vpáčenú zlomeninu lebečnej klenby, akútne krvácanie nad tvrdý obal mozgu v spánkovo temenej oblasti vpravo a ďalšie poranenia s dĺžkou liečenia nad 6 týždňov. Zo znaleckého posudku plynie, že takéto poranenia sa liečia aj 6 mesiacov a skutočná dĺžka liečby nebola v rozhodnutí súdu definitívne stanovená, keďže súd rozhodol skôr ako do jedného roka od spáchania tohto skutku.

Krajský súd konštatuje, že už v prípravnom konaní sa obžalovaný ku spáchaniu skutku priznal, na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Rožňava vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladenému mu za vinu. K dôvodom spáchania tohto mimoriadne závažného zločinu, kde bolo poškodené zdravie a ohrozený aj život poškodeného, došlo podľa výpovedí svedkov ako aj obžalovaných v prípravnom konaní z toho dôvodu, že v uvedenom období rómski občania zaznamenali v obci pohyb cudzích vozidiel, ktorých posádky oslovovali mladé rómske dievčatá s tým, že ich chcú zlákať na prostitúciu a občania obce si vytvorili hliadky, aby tak ochránili rómske ženy. V inkriminovaný deň požili alkohol, načo okolo nich prešlo vozidlo, ktoré oni nepoznali ako vozidlo miestneho občana, keďže poškodený tam mal bývať len krátko počas rekonštrukcie svojho rodinného domu, obžalovaní sa mylne domnievali, že ide o tie osoby, ktoré lákajú ženy na prostitúciu, a preto sa dopustili tohto konania. Krajský súd teda nezistil, aby motívom konania obžalovaného bola pomsta alebo iný zisťný majetkový motív, ktoré motívy sú pri obdobných trestných činoch bežné.

Odsúdenému bol do výkonu trestu odňatia slobody započítaný výkon väzby od 13.07.2019 do 22.01.2020. Uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. 6Nt/34/2024 zo dňa 21.10.2024 súd zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného s tým, že ďalej bude vykonávať trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Ďalej okresný súd vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie oboznámením hodnotenia z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, z ktorého vyplýva, že odsúdený nastúpil do výkonu trestu z väzby, ktorú vykonával od 13.07.2019, pričom na začiatku trest vykonával v strednom stupni stráženia v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice a od 19.11.2024 vykonáva trest v oddelení výkonu trestu v Sabinove v ústave s minimálnym stupňom stráženia. V poradí prvom hodnotení odsúdeného zo dňa 19.03.2025 riaditeľ ústavu konštatoval, že resocializačná prognóza bola u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA nepriaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti bolo vysoké. Následne ústav podal nové hodnotenie odsúdeného dňa 17.09.2025, keďže platnosť CRA je 12 mesiacov. Odsúdenému počas výkonu trestu nebol uložený žiaden disciplinárny trest, prepracoval sa zo stredného stupňa stráženia do minimálneho, pracoval, dokonca absolvoval dvojročné denné štúdium v odbore výroba konfekcie, čím dosiahol nižšie stredné odborné vzdelanie, následne začal študovať externou formou v odbore mechanik opravár strojov a zariadení, ktoré kvôli premiestneniu do iného ústavu neukončil. V závere aktuálneho hodnotenia ústav konštatoval, že u odsúdeného došlo k ďalšej pozitívnej zmene, keď resocializačná prognóza u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Opakovane ústav zotrval na tom, že sa pripája k žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za uloženia probačného

dohľadu a primeraných povinností a opatrení. Počas výkonu trestu odsúdený udržiaval kontakt s družkou a matkou ako aj deťmi, v čase nástupu výkonu trestu mal sedemmesačné dieťa.

Zo záveru psychologického vyšetrenia plyní, že je pravdepodobné, že správanie odsúdeného, reakcie navonok budú konvenčné, skôr akceptujúce, očakávania a normy okolia teda prispôsobivé, situačne môže reagovať impulzívne, neadekvátne, má zvýšený sklon k rizikovému správaniu, aktuálny psychický stav odsúdeného je stabilný, bez ukazovateľov porúch či klinicky významnejšieho negatívneho emočného prežívania, je osobnosťou s ukončeným vývinom, preto prípadné ďalšie osobnostné zrenie či žiaduce prosociálne zmeny budú závislé od vplyvu okolia a vlastných postojov, motivácie odsúdeného a od abstinencie od návykových látok. Medzi negatívne znaky prognózy patrí užívanie návykových látok, rozvinutá závislosť, sociálne znevýhodňujúce prostredie, trestné stíhanie viacerých členov rodiny, simplexnosť osobnosti, absentujúce dlhodobé zamestnanie, nerozvíjané ašpirácie. Pozitívnym faktorom je rodinná podpora a zázemie, neprítomnosť agresivity či hrubej osobnostnej patológie, dovzdelávanie sa a nadobudnuté pracovné návyky. Prognóza odsúdeného do budúcnosti je neistá, ale možná, významne závislá od jeho vlastnej motivácie a trvalej abstinencie od alkoholu a návykových látok.

Z odpisu registra trestov odsúdeného plyní, že tento má v odpise doposiaľ 5 záznamov a pre odsúdenie z roku 2003 sa naňho hľadá, ako keby nebol odsúdený, následne bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/224/2005 zo dňa 24.01.2006 uznaný vinným zo spolupáchateľstva trestného činu porušovanie domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom nariadený výkon trestu bol 20.08.2008, podmienne prepustený bol s probačným dohľadom 16.12.2009, nariadený výkon zvyšku trestu 31.01.2014. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/2/2008 zo dňa 30.01.2008 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmienne prepustený dňa 16.12.2009, z čoho vyplýva, že vykonával súčasne v poradí druhé odsúdenie spolu s tretím odsúdením. Z oboch trestov bol teda podmienne prepustený dňa 31.01.2014, išlo o prvý výkon trestu odňatia slobody odsúdeného. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/51/2012 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienne, trest vykonal 22.08.2013. Ostatný trest, z ktorého odsúdený žiadal o podmienené prepustenie bol v poradí tretím výkonom trestu odňatia slobody.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona, pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Aj keď podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, môže ho súd použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci dvoch tretín súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Je pravdou, že odsúdený bol v minulosti podmienne prepustený z iného výkonu trestu odňatia slobody a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neosvedčil, avšak išlo o rozhodovanie zo dňa 31.01.2014, čiže ide o konanie pred viac ako desiatimi rokmi, navyše pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu v priebehu takmer piatich rokov od 13.04.2015. V súčasnej dobe vykonával dlhodobý trest, keď vykonal 6 rokov a 5 mesiacov a predtým po takú dlhú dobu na neho nebolo pôsobené vo výkone trestu odňatia slobody. Na druhej strane nemohol krajský súd prehliadať odporúčanie ústavu na výkon trestu odňatia slobody,

ktorý u odsúdeného konštatoval polepšenie. Krajský súd poukazuje na súdnu prax, ktorá vychádza aj z jedného z posledných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 296/2024, z ktorého vyplýva, že všeobecné súdy nesmú rozhodovať na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a svoje rozhodnutia nesmú založiť iba na informáciách z doby odsúdenia sťažovateľa. Z Trestného zákona možno vyvodiť 3 podmienky podmiennečného prepustenia a to, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že do budúcnosti povedie riadny život a vykonanie potrebnej časti uloženého trestu a vykonal potrebnú časť uloženého trestu. Zároveň je potrebné prihliadať aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odňatia slobody odsúdený trest vykonáva. Pre účely, či sú splnené prvé dve podmienky je nevyhnutné, aby si všeobecné súdy zabezpečili dostatok podkladov, z ktorých by bolo možné čo s najväčšou mierou pravdepodobnosti usúdiť, či doterajší výkon trestu splnil svoj účel. Pokiaľ všeobecné súdy túto povinnosť nespĺnia, alebo ak zistené relevantné skutočnosti riadne nezohľadnia, môžu porušiť právo odsúdeného na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život, respektíve vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život. Posúdenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti mechanickým odkazom na predchádzajúcu kriminálnu minulosť odsúdeného predstavuje porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy. Pokiaľ ide o predchádzajúce odsúdenia jednotlivca, zo strany všeobecného súdu je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti. Pri posúdení predpokladov vedenia riadneho života v budúcnosti je ďalej potrebné náležitým spôsobom zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu ocitol. Nariadenie podmiennečného prepustenia z výkonu trestu nie je namieste vtedy, ak už k náprave, respektíve k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Z ústavnoprávneho pohľadu nemožno akceptovať vytvorenie špeciálnej prísnejšej právnej úpravy podmiennečného prepustenia zo strany všeobecného súdu pre recidivistov, ktorí v minulosti nevyužili šancu v podobe podmiennečného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitli znova (I. ÚS 36/2022).

Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvého stupňa dôsledne vykonal dokazovanie a zaoberal sa nielen trestnou minulosťou odsúdeného, ktorá je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného, avšak zaoberal sa aj predpokladom vedenia riadneho života v budúcnosti, ktorý nemôže byť výlučne založený len na tejto trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca, pričom správne súd prvého stupňa poukázal na dlhšie obdobie, ktoré odsúdený mal od prepustenia v roku 2015 po spáchanie trestného činu v tu prejednávanej trestnej veci. Krajský súd zvyrazňuje, že odsúdený aktuálne vykonával dlhotrvajúci trest vo výmere 6 rokov a 5 mesiacov, počas ktorého bolo na správanie sa odsúdeného pôsobené, pričom má zato, že je potrebné prihliadať aj na záver odborníkov v tomto smere, teda na závery odborného aparátu ZVJS, ako aj to, že odsúdený má rodinné zázemie. Za takejto situácie je podľa názoru krajského súdu podmiennečné prepustenie významným inštitútom pre dovŕšenie resocializácie odsúdených, ktorý môže preukázať, či je schopný v podmienkach, keď nie je vykonávaný nad ním dohľad ústavom na výkon trestu odňatia slobody, viesť riadny život v prostredí bez neustálej kontroly, avšak vzhľadom na minulosť odsúdeného a na riziko recidívy, predovšetkým pod vplyvom alkoholu, bolo potrebné nariadiť aj dohľad probačného a mediačného úradníka, na čo správne súd prvého stupňa reflektoval, zároveň aj riziko recidívy a všetky okolnosti, ktoré uvádza aj prokurátorka v napadnutých dôvodoch sťažnosti, našli svoj odraz v dĺžke skúšobnej doby, počas ktorej bude správanie odsúdeného kontrolované skúšobnou dobou s tým, že prvé 2 roky podmiennečného prepustenia sa bude musieť odsúdený podrobovať probačnému dohľadu. Zároveň sa bude musieť snažiť zamestnať, preukázateľne uchádzať o zamestnanie, abstinovať od alkoholu a podrobiť sa psychoterapii.

Krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktoré rozhodnutie je veľmi podrobne odôvodnené, v podrobnostiach na tieto skutočnosti aj krajský súd odkazuje, pričom v prípade, ak odsúdený nebude viesť riadny život a nebude sa riadne podrobovať probačnému dohľadu, resp. poruší súdom uložené povinnosti a obmedzenia, eventuálne ak by sa dopustil priestupku či trestného činu, môže už v priebehu skúšobnej doby byť rozhodnuté o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody. Krajský súd považuje aj hrozbu nariadenia zvyšku výkonu trestu odňatia slobody v prípade, ak si túto skutočnosť odsúdený dostatočne uvedomí, za významný nástroj na motiváciu odsúdeného, aby v

budúcnosti viedol riadny život, staral sa o rodinu, predovšetkým sa podieľal na osobnej výchove a výžive detí a vyhýbal sa akejkolvek protispoločenskej činnosti.

Z týchto dôvodov potom krajský súd sťažnosť okresnej prokurátorky podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.